

Монашење у манастиру Косијерево

У навечерје празника Рођења Пресвете Богородице, у недјељу 20. септембра 2020. Његово преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки г. Јоаникије служио је, поводом манастирске славе, свечано бденије у манастиру Косијерево, у Петровићима код Никшића.

У току службе, у којој је саслуживало свештенство и монаштво Епархије, у чин мале схиме замонашен је сабрат манастира Косијерево, досадашњи расофорни монах, отац Андреј (Миљанић) из Бањана.

Преосвећени Епископ Јоаникије, по одслуженом бденију, благословио је вјерни народ и честитао празник Рођења Мајке Божије, рекавши да нас је Господ, у навечерје славе овог светог храма Рођења Пресвете Богородице, обрадовао својим промислом и приликом коју нам је даровао, те у овој светој

обитељи добисмо новог монаха.

Додао је да се отац Андреј замонашио у чин расе и камилавке, што је био само почетак монашке службе. Сада је примио монашку схиму и то се, по ријечима владике, узима као пуноћа монашке службе.

„Овој светој обитељи придружи се, причисли се нови монах и служитељ ове светиње и то је велика радост и на небу и на земљи. Монаштво је непрестано покајање, а то значи, непрестано, исправљање себе самог. У Светом писму пише, и Господ каже, да се радују анђели на небесима и саслужују свакоме ко се каје. Дакле, ова радост није само наша, који смо овдје дочекали обновљење ове свете обитељи и обновљење духовног живота у њој, него је и радост цијеле Цркве. Господ се радује, излива своју милост и своју благодат на новог монаха, на ову свету обитељ и на све вас који присуствујете и учествујете у овом духовном слављу“, казао је Његово преосвештенство.

То је, истакао је Епископ Јоаникије, добар темељ на коме надаље треба зидати.

„Монаси на том темељу зидају сваки дан, трудећи се у послушању, посту, молитви, трудећи се да своје срце очисте, да га учине станом и обиталиштем Светог Духа, обиталиштем Христа Господа. То је главни монашки посао и задатак. То је, углавном, невидљиво дјело, али од њега зависи успјех монашког живота. Ако монах води ову борбу и чисти молитвом и сваким другим трудом своје мисли, своје срце и своја осјећања, и укрепљује своју вољу, онда он, заиста, постаје свјетлост свијету, његов живот овдје се уподобљава анђелском животу и он се, полако, ослобађа земаљских брига и везаности за овај свијет, а истовремено, као слободан од овог свијета, може да помаже онима који су оптерећени разним бригама, тешкоћама и бременима, које људе следују у овом животу“, поучавао је владика будимљанско-никшићки.

Он је подсјетио на плодове које је Бог излио са обновом ове свете обитељи, а новозамонашеном брату, оцу Андреју, пожелио да му Господ да духовне крепости, покајања, смирења.

„Имали смо посјету моштију Светог Арсенија, који је раније, још се о томе прича, 30 година почивао у старом Косијереву и, преко његових светих моштију, изливао се Божји благослов на овај крај, те су људи лијечили ране од ратних пустоши и од несрећа које смо доживљавали у нашој историји. Тако је било, па смо се присјетили оне чудесне, велике и славне историје старог

манастира Косијерева и путовања моштију Светог Арсенија.

И овај вечерашњи чин је свечан, знаменит и значајан и, будите сигурни, није само плод људског труда, него је и велики Божји благослов, и Божја милост се на овакав начин, пројављује. Наш отац Арсеније, игуман ове свете обитељи, сабира монаштво овдје и у манастиру на Сомини, метоху манастира Косијерева и, што је много важно, сабира вјерујући народ са свих страна, свима дијели своју љубав, гостопримство и доброту, а тако исто с њим и отац Андреј и сестре монахиње са Сомине.

Нека Бог благослови нашег новог монаха Андреја, нека му да крепости и помоћи Божји, а када има то му буде свето, честито, и оно је владика будимљанско-

mitropolija.com